

JUDr Jindřiška Munková,
AK Munková, Zoufalý a partneři,
Národní tř. 10,
110 00 Praha 1.

Vážený pán
JUDr Pavel Blažek, Ph.D.,
Advokát se sídlem

Poštovská 8d,
601 00 Brno

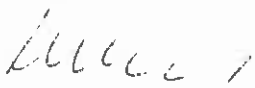
V Praze, dne 9. 1. 2003

Věc: DiagHuman/ČR-Ministerstvo zdravotnictví
Přezkoumání částečného rozhodčího nálezu
Z 25. 6. 2002

Vážený pane doktore,

V příloze si Vám dovoluji zaslat přezkumný rozhodčí nález ve shora uvedené věci. Jedno vyhotovení zasílám rovněž paní ministryni zdravotnictví MUDr Marii Součkové. Tento rozhodčí nález nabývá právní moci doručením Vám jako právnímu zástupci žalované strany. Doložku o nabytí právní moci Vám vyznačím na rozhodčím nálezu poté, co obdržím doručenkou, na níž bude vyznačeno datum doručení.

S pozdravem

JUDr Jindřiška Munková
Předsedkyně přezkumného rozhodčího senátu

příloha

Ve věci žalující strany Diag Human, a.s., se sídlem Bechyně, Zámek 1, PSČ 391 65, okres Tábor, IČ 00408611, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddílu B, vložce 50, právně zastoupené JUDr Jiřím Uršulou, advokátem se sídlem Popovova 10/1788, Praha 4-Modřany, proti žalované straně Česká republika, Ministerstvo zdravotnictví, Praha 2, Palackého nám. . 4, IČ 00024341, právně zastoupené JUDr Pavlem Blažkem, PhD, advokátem se sídlem Poštovská 8d, P.P. 196, 601 00 Brno, o Kč 1,912.752,- s příslušenstvím, vydali rozhodci ustanovení podle rozhodčí smlouvy ze dne 19. září 1996 k přezkoumání částečného rozhodčího nálezu ze dne 25.6.2002 k žádosti strany žalované a rozhodující v rozhodčím senátu ve složení JUDr Jindřiška Munková, předsedkyně, Ing. Ota Karen, CSc, a JUDr Bohuslav Pavlík, rozhodci, dne 17. 12.2002 v souladu s článkem IV a V rozhodčí smlouvy bez účasti stran, po jednáních konaných dne 15. 11. a 16. 12. 2002.... podle ustanovení § 23 písm.a. zák.č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů tento

rozhodčí nález:

Částečný rozhodčí nález ze dne 25.6.2002 ve sporu žalující strany Diag Human, a.s., se sídlem Bechyně, Zámek 1, PSČ 391 65, okres Tábor, IČ 00408611, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddílu B, vložce 50, právně zastoupené JUDr Jiřím Uršulou, advokátem se sídlem Popovova 10/1788, Praha 4-Modřany, proti žalované straně Česká republika, Ministerstvo zdravotnictví, Praha 2, Palackého nám. . 4, IČ 00024341, právně zastoupené JUDr Pavlem Blažkem, PhD, advokátem se sídlem Poštovská 8d, P.P. 196, 601 00 Brno, o úhrnnou částku Kč 1,873,874,500,-, kterým bylo rozhodnuto, že strana žalovaná je povinna zaplatit straně žalující částku Kč 326,608.334,- a že o dalších částech projednávané věci včetně příslušenství, jakož i o nákladech řízení bude rozhodnuto v konečném nálezu,

se potvrzuje.

Odůvodnění:

I.

Žalovaná strana požádala podáním ze dne 23. 7. 2002 podle čl. V. Rozhodčí smlouvy sjednané mezi spornými stranami dne 18.9.1996 o přezkoumání částečného rozhodčího nálezu ze dne 25.6.2002, jímž rozhodčí senát vyslovil, že je povinna zaplatit žalující straně částku Kč 326,608.334,- do 5 dnů od nabytí právní moci částečného rozhodčího nálezu, jestliže nepožádá o jeho přezkoumání, a dále vyslovil, že o dalších částech projednávané věci včetně příslušenství, jakož i o nákladech řízení bude rozhodnuto v konečném rozhodčím nálezu.

Věc byla proto postoupena přezkumnému rozhodčímu senátu, který ve složení JUDr Jindřiška Munková, předsedkyně, Ing. Ota Karen, CSc, a JUDr Bohuslav Pavlík, rozhodci, rozhodoval v r. 1998 o přezkoumání mezitímního rozhodčího nálezu. Na výzvu žalující strany se tento rozhodčí senát sešel dne 30.9.2002. Při tomto jednání vzali přítomní na vědomí sdělení JUDr. Bohuslava Pavlíka, že byl žalovanou stranou jmenován rozhodcem pouze pro

přezkumné řízení ohledně mezitímního rozhodčího nálezu a že tudíž nemá mandát pro jednání v této věci. Mandát Ing. Oty Karena, CSc nebyl zpochybněn, Proto bylo třeba nejprve vypořádat řádné ustavení přezkumného rozhodčího senátu. Po vysvětlení věci jmenovala žalovaná strana za sebe rozhodcem JUDr B.Pavlika. Oba rozhodci pak dne 15.11. 2002 zvolili předsedkyní JUDr Jindřišku Munkovou. Tím byl rozhodčí senát k přezkoumání částečného rozhodčího nálezu ze dne 25.6.2002 řádně ustaven.

II.

Přezkumný rozhodčí senát se poprvé sešel k projednání věci dne 15.11.2002. Uznal za účelné, aby vyhověl návrhu žalující strany na maximální urychlení řízení, a proto vydal usnesení o koncentraci řízení ve smyslu § 118c OSŘ s tím, aby žalované straně vzhledem k výhradě v závěru její žádosti o dalším doplňování důkazů byla podle cit. ustanovení OSŘ stanovena 15denní lhůta od doručení usnesení k předložení veškerých skutečností a důkazů v předmětné věci s upozorněním, že k později předloženým důkazům nebude přezkumný rozhodčí senát přihlížet.

Ve věci samé pokládali rozhodci za účelné rekapitulovat dosavadní průběh rozhodčího řízení:

Žalující strana se domáhala na základě rozhodčí smlouvy ze dne 18. 9. 1996 žalobou ze dne 15. 10. 1996 náhrady škody ve výši 1.965,175.500,- Kč, přičemž tuto částku dalšími podáními zvyšovala, z důvodů zneužití účasti v hospodářské soutěži a z důvodů nekalé soutěže. Žalovaná strana navrhla podáním ze dne 29.11.1996 zamítnutí žaloby jednak z důvodů věcných, jednak z důvodů promlčení.

Rozhodčí řízení v I. instanci bylo uzavřeno mezitímním rozhodčím nálezem ze dne 10.3.1997 jímž byl zamítnut žalobní nárok žalující strany ve výši Kč 67,500.00,- za poškození žalobcova obchodního jména, žalobní nároky na náhradu škody a nehmotné zadostiučinění - omluvný dopis byly uznány co do právního základu po právu a nebylo rozhodnuto o nároku na finanční zadostiučinění.

Do tohoto mezitímního rozhodčího nálezu podala žalovaná strana ve smyslu čl. V. rozhodčí smlouvy žádost o přezkoumání. Přezkumným rozhodčím nálezem ze dne 27.5.1998 bylo vysloveno, že žalobní nárok na náhradu škody je, pokud jde základ nároku, po právu a námitka promlčení není důvodná. Zároveň bylo vysloveno, že nárok žalující strany na nehmotné zadostiučinění - omluvný dopis, je po právu.

Poté strana žalovaná se domáhala žalobou jednak vyslovení neplatnosti rozhodčí smlouvy, jednak uplatnila nárok na zrušení obou rozhodčích nálezů. Prvá žaloba byla zamítnuta rozsudkem Krajského obchodního soudu v Praze ze dne 19.1.2000 č.j. 5 Cm 191/99-56, který byl k odvolání žalované strany potvrzen rozsudkem Vrchního soudu v Praze č.j. 3 Cmo 372/2000-91 ze dne 6.12.2000. Ohledně druhé žaloby bylo řízení zastaveno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14.1.2002, spis č.j. 5 Cm 290/98-119, a to z důvodů zpětvzetí žaloby žalovanou stranou s odkazem na usnesení vlády ČR z 10.12.2001 o řešení sporu mezi stranami pokračováním v přerušném rozhodčím řízení. Zároveň vzala žalovaná strana zpět svůj návrh na přezkoumání přezkumného rozhodčího nálezu.

Poté co odpadly tyto procesní překážky, navrhla strana žalující pokračování v rozhodčím řízení s tím, že o právním základu nároku bylo již rozhodnuto a uplatnila nárok na zaplacení částky 199,313.059,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 15,333% p.a. od 1.11.1996 do zaplacení.

částky 23,231,361,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 14,876% p.a. od 12.11.1996 do zaplacení. V dalším průběhu řízení bylo provedeno dokazování jednak k výši vzniklé škody, jednak k otázce příčinné souvislosti mezi jednáním žalované strany, uznaném již v předchozím pravomocném rozhodčím nálezu za protiprávní jednání, a vznikem škody, resp. k délce jejího trvání.

Strana žalující předložila jako důkaz osvědčující výši škody, znalecký posudek znalců Doc. Ing. Luňáka a Ing. Kochánka, na jejichž osobách se účastníci řízení shodli při jednání dne 9.4.2001, o němž byl pořízen souhrnný zápis. Jako důkaz osvědčující příčinnou souvislost mezi jednáním žalované strany/dopisem ministra zpochybňujícím solidnost žalobce a vznikem škody předložila písemné svědecké výpovědi, a to prohlášení pánů Soerena Bogoe Joergensena a Clause Bildsoe Astrupa ze dne 19.4. 2002, z nichž vyplývá, že společnost Novo-Nordisk byla připravena na spolupráci se stranou žalující a byla by v ní pokračovala, nebyť inkriminovaného dopisu, nejméně do r. 2000, kdy došlo k uzavření výrobní linky na zpracování krevní plasmy u fy Novo Nordisk

Strana žalovaná v tomto důkazním řízení odmítla znalecký posudek znalců Doc. Ing. Luňáka a Ing. Kochánka, třebaže se na jejich osobách se stranou žalující dohodla, a předložila jako důkaz vlastní znalecký posudek znalců Ing. V. Horského a Ing. P. Svobody.

Rozhodčí senát I. instance pak po provedení potřebných zjištění a předložených důkazů shrnul dosavadní výsledky takto: Předně konstatoval, že nestojí nic v cestě použití obou znaleckých posudků jako důkazů, že se však oba posudky od sebe liší jak co do výše škody, tak i co do doby, po kterou škoda vznikala. Proto je k vydání konečného nálezu zapotřebí dalšího revizního znaleckého posudku.

Dále měli rozhodci pochybnost v otázce, do kdy vznikala škoda v důsledku protiprávního jednání žalované strany, tedy zda by vznikala dodnes nebo zda uzavřením výrobní linky byl přetržen kauzální řetěz.

Dále se pak rozhodci zabývali otázkou, zda je možné a účelné ve smyslu § 152 odst. 2 OSŘ vyhovět návrhu žalující strany na vydání částečného rozhodčího nálezu v daném stadiu řízení, a to na základě znaleckého posudku Ing. V. Horského a Ing. P. Svobody, který předložila strana žalovaná a který strana žalující neodmítla. V tom přisvědčili s ohledem na dosavadní průběh řízení návrhu strany žalující, ne ovšem v tom, aby jí byla přiznána celá částka dle uvedeného znaleckého posudku ve výši 358,100.000,- Kč, který vyčíslil náhradu škody až do konce r. 2001, ale částka zmenšená o částku připadajících na dobu od 1.6.2000 do konce r. 2000 a částku za r. 2001. Proto přiznali žalující straně částku 326.608,334,- Kč jako náhradu minimální škody, o níž není sporu, a ohledně ostatních částí projednávané věci včetně příslušenství, jakož i ohledně nákladů řízení odkázali na konečný rozhodčí nález.

III.

Žalovaná strana požádala podáním ze dne 25.6.2002 o přezkoumání částečného rozhodčího nálezu. Ve svém podání napadla samotné vydání částečného rozhodčího nálezu s odůvodněním, že není účelné jej vydávat v procesním stadiu, kdy již bylo o právním základu věci pravomocně rozhodnuto, a že připuštění revizního znaleckého posudku může mít za následek, že tento znalecký posudek stanoví částku škody nižší, než jaká byla přiznána částečným rozhodčím nálezem. Dále napadla i to, že ve vztahu k výši náhrady škody rozhodčí senát neuvedl, z jakého skutkového stavu vycházel a jak jej zjistil, a proč vzal za prokazanou

škodu ve výši. 326.608,334,- Kč, o jaké konkrétní důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil. A konečně popřela žalovaná strana shodu obou účastníků řízení ohledně příčinné souvislosti mezi vzniklou škodou a předmětným dopisem ministra zdravotnictví, naopak jej zpochybnila a na tomto stanovisku setrvává dosud. Žalovaná strana proto navrhla zrušení částečného rozhodčího nálezu v plném rozsahu a vyhradila si v dalším průběhu řízení o jeho přezkoumání doplňovat další důkazy.

IV.

Přezkumný rozhodčí senát se po svém ustavení zabýval především výhradou žalované strany předkládat další důkazy v průběhu přezkumného řízení a návrhem žalující strany na koncentraci řízení ve smyslu § 118c OSŘ. Vydal dne 15.11.2002 usnesení, kterým uložil žalované straně s ohledem na uplatnění zásady koncentrace řízení podle § 118c OSŘ předložené všech skutečností a důkazů ve věci do 15 dnů od obdržení tohoto usnesení s upozorněním, že k později předloženým důkazům a+ebude přihlédnuto. Ve lhůtě obdržel od žalované strany pouze podání, v němž žalovaná strana pouze odkazuje na obsah žádosti přezkoumání částečného rozhodčího nálezu.

V dalším ústním jednání, konaném dne 17.12.2002, se rozhodci zabývali otázkou, proti čemuž žádost za přezkoumání směřuje, když žalovaná strana navrhuje zrušení částečného rozhodčího nálezu.

Z obsahu žádosti přezkumný rozhodčí senát zjistil, že žalovaná strana předně pokládá za nedůvodné vydání částečného rozhodčího nálezu tehdy, jestliže je již pravomocně rozhodnuto o právním základu věci. V tom se přezkumný rozhodčí senát ztotožnil se stanoviskem rozhodčího senátu I. instance vyjádřeném v části III. bodu 4 odůvodnění o možnosti a účelnosti tohoto postupu, který je ostatně zcela v souladu s ustanovením § 152 odst. 2 OSŘ, zejména vzhledem k okolnosti, že byl právní základ věci již pravomocným rozhodčím nálezem postaven najisto, takže není důvodu prodlévat s rozhodnutím v té části, která je zcela nepochybně nesporná...

Dále se zabývali námitkou žalované strany, že z rozhodčího nálezu nevyplývá ve vztahu k výši náhrady škody, z jakého skutkového stavu rozhodčí senát vycházel a jak jej zjistil. K tomu rozhodci konstatují, že skutkový stav byl podrobně zjištěn a konstatován včetně příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním a vznikem škody v dnes již pravomocném přezkumném rozhodčím nález o přezkoumání mezitímního rozhodčího nálezu, takže se jim rozhodčí senát již znovu zabývat nemusel.

Pokud jde o námitku žalované strany, týkající se neshody mezi účastníky řízení ohledně příčinné souvislosti, původní žalobou byl uplatněn nárok na náhradu škody postupně narůstající a mezitímní rozhodčí nález, i přezkumný rozhodčí nález z 27.5.1998 se s touto kvalifikací ztotožnily. Proto, pokud jde o jednotlivé postupné nároky na úhradu ušlého zisku, vyslovil, že v dalším důkazním řízení bude třeba zjistit, jak dlouhé je trvání příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním žalované strany a vznikající škodou. K této otázce předložila žalující strana jako důkaz prohlášení dvou svědků, pánů Soerena Bogoe Joergensena a Clause Bildsoe Astrupa ze dne 19.4. 2002, z nichž vyplývá, že společnost Novo-Nordisk byla připravena na spolupráci se stranou žalující a byla by v ní pokračovala, nebyť inkriminovaného dopisu zpochybnujícího solidnosti společnosti Conneco-později Diag Human a byla by zřejmě znovu navázala obchodní styky se společností Diag Human, kdyby bylo její označení jako nesolidní firmy nějakým způsobem zrušeno. V květnu 2000 pak

společnost Novo Nordisk ukončila provoz výrobní linky na zpracování krevní plasmy, což je podle názoru přezkumného rozhodčího senátu právní skutečnost, která přerušuje kausální řetěz.

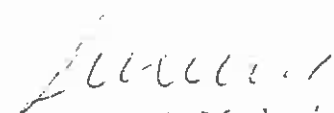
Žalovaná strana měla kdykoli během trvání sporu možnost přerušit kausální řetěz mezi protiprávním jednáním a vznikem škody tím, že by byla zaslala žalující straně omluvný dopis, který by obnovil dobré jméno společnosti Diag Human, aby mohla znovu navázat přerušená obchodní spojení. To však žalovaná strana neučinila. Ke zpochybnění zjištěné příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním a vznikem škody však nenabídla jakýkoli jiný důkaz, např. o změně tržních poměrů. Naopak ze znaleckých posudků a jiných vyjádření obsažených ve spise, zejména vyjádření prof. Rondiaka, vyplývá, že jde o trh relativně stabilní a že by obnovení důvěryhodnosti společnosti Diag Human jí bylo umožnilo se na tomto trhu podílet. Na základě těchto zjištění dospěl přezkumný rozhodčí senát k závěru, že počátek vzniku škody je postaven najisto dnem 1.7.1992, neboť do konce června 1992 ještě trvala spolupráce mezi žalující stranou a společností Novo Nordisk, příčinná souvislost mezi deliktem a postupně narůstající škodou nebyla žádným úkonem účastníků řízení ani jinou skutečností přerušena a je ukončena teprve květnem r. 2000, kdy došlo k uzavření výrobní linky na zpracování krevní plasmy ve společnosti Novo-Nordisk.

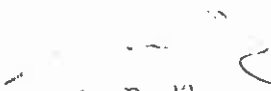
Přezkumný rozhodčí senát pokládá rovněž za nedůvodnou námitku žalované strany, že přiřčením částky 326,608.334,- Kč by byla žalovaná strana prejudikována v případě, kdyby revizní posudek dospěl k částce nižší, než jak vyplývá na základě posudků znalců Ing. V. Horského a Ing. P. Svobody, nebo kdyby sporné strany přece jen dospěly ke smírnému řešení, což je zejména v zájmu strany žalované. Nelze nevidět, že průtahy v rozhodčím řízení vedou k neustálému zvyšování částky úroků z prodlení, které nakonec bude platit právě žalovaná strana. Přezkumný rozhodčí senát proto naléhavě doporučuje oběma sporným stranám, aby postupovaly v souladu s doporučením rozhodčího senátu I. instance uvedeným v části IV. odst. 1, a pokusily se o smírnou dohodu o zbývajících částech projednávané věci.

Z těchto důvodů a s ohledem na to, že je účelné, ekonomické a spravedlivé i vůči žalované straně rozhodnout alespoň o části uplatněného nároku, přezkumný senát rozhodl, jak ve výroku nálezu uvedeno.

V Praze, 16. prosince 2002

Ing. Ota Karen, CSc,
rozhodce

JUDr. Jindřiška Munková
předsedkyně přezkumného rozhodčího senátu

JUDr. Bohuslav Pavlík
rozhodce